

SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDÁSZATI ES SZÉPIRODALMI HETILAP.

„Szolnok-Dobokamegye” hivatalos

s a megyei gazdasági egyesület

közlönye

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési árak:

Postán küldve, vagy helyben házhoz hordva:

Egész évre . . . 6 frt — kr.
Félévre . . . 3 frt — kr.
Évnyegyedre . . . 1 frt 30 kr.
Községeknek egész évre előfizetve 5 frt.

Az előfizetési pénzek hirtelen a kiadóhivatalhoz s legkésőbb a postai utalvánnyal küldendők.

Ismeretlen kézből jött cikkekkel nem közlünk, s csak bérmentes leveleket fogadunk el.

Szerkesztési iroda és kiadóhivatal: Deés, Nagy-Székes-utca (Simó-ház).

Hirdetési díjak: Egy 30 négyzet centiméter terület elfoglaló egyszeri hirdetés díja 50 kr., ezen fölül 60 négyzet centiméterig 1 frt s így minden megkezdett 30 négyzet centiméternyi terület után 50 kr. számított. Kedvezményül 4—10-szeri beiktatásnál 50%, 11—25-szeri beiktatásnál 100%-nyi díjelengedés. Bélyegilleték minden beiktatásnál 30 kr. számított.

Kéziratok vissza nem adtak. Nyilttéri cikkek garmond sora után 30 kr. fixetendő.

A lapot érdeklő mindennemű felszólamlások (reklamációk) vagy hirdetések a szerkesztőséghez intézendők.

Közigazdaságunk 1877-ben.

Tíz éve, hogy Magyarország államháztartásának visszafoglalásával pénzügyeinek és nemzeti gazdaságának önrendelkező ura lett. Eorszak első felét az erőfejlés és terjeszkedés, másodikát a reduktio s hanyatlás jellemzi. 1867-től 1872-ig jó termés, könnyű hitel, bátor vállalkozás lendületet adott a termelésnek minden irányban, de a bő consumptionnak is úgy az állami, mint a magángazdaságban. 1873-ban bekövetkezett a túlhajtás reakciója nemcsak hazánkban, de az egész művelt világon, az őstermelésre kedvezőtlen idők jártak, az ipari productio szűkebbre szorított a kénytelen takarékosság folytán, a kül- s belforgalom meggyérült, a magán- s közhitel egyre drágább lön.

A közigazdasági romlás időszakának ötödik éve egy és más téren némi javulást mutat ugyan, de nem jogosít arra, hogy vele a rossz évek sorát egyelőre befejezettnek tekinthessük. A termés 1877-ben a közepesnél jobb, az ár egészben jó, a kivitel kedvező volt; de az előnyös értékesítés nem volt tartós és különben is oly körülmények által keletkezett, melyekre rendszeresen számítani nem lehet. A Feketetenger kikötőinek blokádjá, az Alduna elzárása, a keleti háború egyéb következményei az orosz, oláh és török gabonát távol tartották a világpiacoktól, és hozzá a magas agió még jutalmazóbbá tette az árakat. De már az év vége felé, midőn az orosz és oláh gabona vasuton eljutott déli Németországba s legközelebb az északamerikai új termés is megjelent a Rajnavidéken és elhatol Svájcba, tehát legjobb vevőinkhez, leszállnak az árak,

megakad a kivitel. Így aggodalommal tekintünk azon idő elé, midőn a déli Országban megrekedt gabonahalmaz a békekötés után az európai nagy piacokra ömlik és lenyomja a hazai termények addig még nem értékesített tömegének árát.

Nem is fog a magyar földmivelés az időjárás szélsőségeinek és a nagy árhullámzások uralmától legalább egy bizonyos fokig felszabadulni, míg föl nem hagy e tulnyomó magtermeléssel és áttér az ipari s takarmánynövények nagyobb mérvű művelésére s ezzel karöltve az állattenyésztés fokozására. A productio változatosságával belterjesebb és jutalmazóbb és egyéb conjuncturaktól függetlenebb is lesz a mezőgazdaság. E haladáshoz gazdánk helyes belátásán kívül a törvényhozás és kormányzat közreműködése, olcsó tőke s az érdekelteknek észszerű szövetkezése kívántatik meg.

Vagy 120 millió forintba teszik a gabonafelesleget, lisztet és repezt, melyet 1877-ben Magyarország Ausztriába s a külföldre szállított. Az aránylag nagy export hatása meglátszik az állami pénzügyeken, a közhitelen és a vasutak jövedelmén. Az adók és az állami bérletek — az igaz, hogy a behajtás rendkívüli szigorja mellett — az előbbi évekhez képest jóval többet juttattak a közpénztárakba; de azért, fájdalom, az 1877-ki deficit még mindig tetemesen meghaladja az előirányzott összeget. A közhitel javult és az állam képes volt a pénzpiac rossz hangulatára daczára, ha nem is fényes sikerrel, mindenesetre a hazai tőkének példátlan részvétele mellett, 80 milliónyi aranyjáradékot kibocsátani s a conversio nagy művét megindítani. 1876. végéhez képest most a magyar állampapírok jelentékenyen

emelkedtek árfolyamukban; a magyar magánértékek pedig, a budapesti tőzsdén jegyzett bank- és industriális papírok a megelőzőt évhez képest több, mint 7 milliónyi javulást értek el.

A magyar vasuti hálózat tavaly csak 72,5 kilométerrel gyarapodott.

Nevezetes eseménye a múlt évnek a keleti vasut befoglalása az állami vasutak keretébe, úgy szintén a duna-drávai vasutnak állami kezelés alá vétele.

A vasutak múlt évi jövedelme tetemes haladást mutat 1876-hoz képest.

A vasuti forgalmat egyébként nem egyedül a magyar gabonakivitel szaporította ennyire, hanem emelte részben az osztrák ipari cikkeknek exportja kelet felé. A török és orosz hadsereg jelentékeny árutömeget kapott monarchiánkból, különösen vas- és ruhaneműekben.

A kereskedelmi mérleg, a mennyire számtételei eddig megállapíthatók, kedvezőtlen jellegű úgy a monarchiára, mint különösen Magyarországra nézve. Gabonában és hüvelyes veteményekben a 8 millió mm. export mellett 4 1/2 millió métermázsát kellett a monarchiába behozni; kávéban, rizsben és hasonló oly cikkekben, melyek csak a külföldről eredhetnek és nem épen luxuscikkek, lényegesen apadt a fogyasztási képesség, a behozatal és ezzel együtt a vámjövödelem. Tavalyhoz képest apadt a hízalás végett behozott sertés. A pamut- és gyapjúárunkban a fogyasztás nagyobb volt hazánkban tavaly, mint az előző években, de a monarchiába való külföldi behozatal a múlt év kezdetén alkalmazott magasabb vámmok miatt meggyérült és a magyar fogyaszt-

A „SZOLNOK-DOBOKA” TÁRCÁJA.

Sylvester estéjén.*)

Eredeti beszély.

Egy jó izléssel és kényelemmel berendezett teremben egy vig kis társaságot találunk együtt, fiatal leányok és fiatal emberek áll az, és a ki észrevétlenül belépne, bámulna azon, hogy a helyett, hogy kényelmesen elhelyezték volna magukat a különböző alaku és állásu causensek bugerek és puffakon, — melyülésekre magyar megnevezést nem tudok — a helyett egy csoportba összedugják fejüket, mint a juhok nyárba, és a legnagyobb figyelemmel néznek, mit? Egy nagy medenczében uszkáló dióhéjakat, melyek mind egyikének közepében egy kis viaszgyertya ég, és sorban egymással szembe felállítva, úgy mozognak, mint valami hajócskák a tenger habjain.

Ah, itt, itt, rögtön találkoznak! — kiáltott fel egy szőke kis leány, kinek tollai meg növesben voltak.

Igen, mert tiszgálad az asztalt, — felelt rá Katinka egy karsu magas 18 éves leány ábrándos nagy szemmel és tömött fekete fonadékkal fején.

*) Nem leszünk indiscreték, hogy midőn ezen kedélyes beszélyre figyelmessé tesszük olvasóinkat, kijelentjük, miszerint ezzel megyénk egy főrangú szelleműs leánya tisztelő meg lapunkat. Szerk.

— Oh nem, Irma kisasszony nem is nyult az asztalhoz, — szólalt fel egy csinos fiatal ember, a ki az ügyvédi pályára készülén, már korán gyakorolta magát a megtámadtak védő szerepében.

— Itt van, találkoztak, érintették egymást, ki kell venni hamar, különben alá merülnek, — szólott egy fiatal jogász.

— Adják ide, nem szabad megnézni, kiált fel Helene grófnő, e kis társaság feje és lelke, feje, mert ő a házi kisasszony, és tán azért is, mert szép feje van, lelke, mert elismert jó lelkű szeretetreméltó.

Helene grófnő felcsereji újra a nevet, — ne adjuk oda, szólott egy fiatal hadnagy, de erre D. Árpád, a legidősebb, egyszersmind egyetlen szakalos egyéniség a kis körben, udvariasan átnyújtá Helenének a vizből kihálászott dióhéjakat, melynek üregében egy-egy kis czédula volt elrejtve. Helene pirulva fogadta azokat Árpád kezéből, és szép fehér ujjával bontani kezdé, de egy tekintetét rávetve, még vörösebb lett, zavarba jött, dadogni kezdett, „nem lehet ol-vas-ni, nem tudom,” és visszajejt a vízbe a czédulát és dióhéjat, mi általános rendetlenséget okozott.

— Helene mit tettél? hol van, melyik volt, — így kiabáltak összevissza.

— Tudom bizonyosan ezek voltak, — kiáltott fel újra a szőke Irma, két elázott czédulát halászva ki a vizből, nevetés, lármá, zaj közt kibontva azokat, és fejüket újra össze dugva silabizálni kezdték: D. Árpád, K. Helene.

Roppant nevetés hangzott, de Helene már nem volt az asztalnál, a szoba másik oldalán rendezett valami könyveket, Árpád pedig le és fel srofolta a lámpát, azt állítva, hogy füstöl, pedig legjobban égett volt.

Ah, most értem, — nevetett újra a csintalan Irma, általános vigság közt, csak Katinka, Helene legjobb barátja, egyuttal rokona, a ki kis testvéreivel együtt itt nevedekett, nem nevetett, majdnem ijedten nézett pár perczig Helenéről Árpádra és Árpádról Helenre, ezután elfordult, és egész este szótlan maradt.

Milyen kár volt mindent összezavarni, már ezt folytatni többé nem lehet, csináljunk egyebet, öntsünk onat, vessünk pentoflit, vagy főzzünk galuskát.

Kömendy Lajos, a fiatal jogász az ön öntés mellett szólott, de a hadnagy közbeavatott: — Nem ér semmit az önöntés, mindenki csak kedve szerint magyarázza, soha se talál, most 2 éve püspöki süveget öntöttem, azt mondták, pup leszek, múlt évben egy ekét, azt mondták, gazda leszek, és imé, katona vagyok.

His így vesszük, vége minden tréfának, felelt Kömendy — hiszen akkor a többi sem ér semmit, ha minden évben azt a leányt elvettem volna, kinek nevet huztam, a kék szakál volnék.

Ilona, Lajos testvére hamisan nevetett.

— Arról nem tehet senki, hogy olyan csapodár vagy, ha komolyan csak egyre gondoltál volna —

tás még inkább az osztrák termékekre volt utalva.

A monarchia mindkét államát az egész év folyamán kiválókép a kiegyezési alku foglalta el. Magyarország tisztán látja már, hogy azon szerény igények, melyeket a kiegyezés eredményéhez kötött, úgy közgazdasági, mint pénzügyi tekintetben meghiusultak, a bankiegyezés nem ad az országnak annyi önrendelkezést, hogy hitelszükségletéről kellőleg gondoskodhassék, szóval a kors különös kedvezése és a haza minden fiának rendkívüli erőfeszítése mellett is alig lesz lehetséges az új kiegyezés folytán csak oly gazdasági és pénzügyi karban fenntartani az országot, mint a melylyel 1877-tel az első kiegyezés tíz évi cyclusa bezáródott. P. N.

Megyei élet.

A közig. bizottság ülésterméből.

Deés, 1878. január 10-én.

Megyénk közigazgatási bizottsága január-havi rendes ülését folyó hó 8-án kezdte meg és 9-én fejezte be, nem mintha a tárgyalásra kitűzött ügydarabokat egy napon el nem intézhette volna, hanem mivel Szolnok-Doboka megye szabályrendeletei értelmében a hivatalos órák csakis délutáni egy óráig terjedvén, ez időig teendőit be nem fejezhette.

A tagok ez — ugyszólván első — alakuló gyűlésen csaknem teljes számban jelentek meg. Elnöklő főispán az ülést megnyitván, olvastatta a főjegyzővel a közgyűlés azon átiratát, mely szerint a közigazgatási bizottságból kisorsolt Török József (a ki különben is szolgabíróvá választott) Szappanyos Miklós, gr. Wass Ádám, Ratossi Ferencz és Mann Gábor helyett: Mann Gábor (új-ból), Muntyán Ágoston, Esztégár László, Bokros Lajos és Krémer Sámuel választatván meg, a közigazgatási bizottságban az 1878-ik évben Desewffy Mihály, gr. Kornis Viktor, gr. Teleky Domokos, Kovács Sámuel, Torma István, Muntyán Ágoston, Esztégár László, Mann Gábor, Bokros Lajos és Krémer Sámuel foglalandnak helyet.

Megalakítottak ennekutánna a börtönvizsgáló-bizottság: elnöke a főispán, hivatalos tagjai: kir. ügyész: Bruszt Ignác; megyei főorvos: dr. Gajzágó László; alispán Szarvadi Pál; királyi mérnök: Várjon Lajos, s végre Mann Gábor és gr. Teleky Domokos bizottsági tagok.

A pénztár-vizsgáló bizottságba, melynek elnöke szintén a főispán, Szarvadi Pál alispán, Márkus János tiszti ügyész, Anka Péter árvaszéki elnök, Krémer Sámuel és Muntyán Ágoston b. tagok választattak be.

— Bizonyos lehettem volna, hogy az az egy épen nem gondol én reám.

— Lajos barátom azzal tart, sokat kívánni, és kevéssel beérni, — szolt közbe a hadnagy, mire az egész társaság nevetett, csak Katinka nem, ő kis testvéréhez ment, ki a terem másik végén csendesen játszott bubájával, a nélkül, hogy a nagyokat figyelemre méltatta volna, és kis testvére felé hajolva, egy köny pergett annak fejére, attól nem érezve, és mástól nem látva.

Azalatt Kömendy a fiatal ügyvéd zsebéből észrevétlenül egy papír szeletkét húzott ki, és egy tekintetét rá vetve, élénken fölkiáltott: Uraim, dámáim! kérem, hallgassák illő figyelemmel körülünk egyik legjelesebb költőjének legújabb költeményét, — és nagy pathosszal olvasni kezdé:

Ibolyának kedvessége,
Rozsabimbó frissessége,
Mind a kettő egyesülve,
Angyalomnak földi képe.

Ah, bravó, jól van, nagyon jól, de vajjon ki az az angyal? — így hangzott mindenfelől. A kis Irma, a ki minden szerénysége daczára, azonnal magára ismert, talán már elébb is gyanította azon költői hatást, melyet egy fiatal szívre gyakorolt, féktelen nevetésbe tört ki, mi nem volt épen a leggyöngédebb ugyan, de Irma kinevette volna talán Goethét magát, ha az szép szemeire verset irt volna, egy általában minden sentimentismus annyira távol volt, vig gyerekes kedélytől, hogy rendkívül nevetségesnek tartotta ezen kis versecskét, és e perczen nem lett volna ké-

A megfelelőbezt árvaügyek másodfokban való elintézésére hivatott felebbviteli bíróság, melynek előadója az árvaszéki elnök és hivatalbeli szavzatnélküli tagja a tisztiügyész. Szarvadi Pál alispán, br. Diószegi Géza főjegyző hivatalból, Bokros Lajos, Desewffy Mihály rendes és Esztégár László, pót, mint választott, továbbá Torma István, Muntyán Ágoston rendes és gr. Teleky Domokos pót, mint a főispán által kinevezett tagokból alakult meg.

Együttal meghatározatott, hogy e bíróság minden hó 7-én, tehát a közigazgatási bizottságot megelőző napon fog ülésezni.

A fegyelmi választmányba: a kir. hivatalnokok közül Várjon Lajos kir. mérnök, Danczkay Antal kir. adófelügyelő rendes, Liber József kir. tanfelügyelő póttagul, a választottakból Bokros Lajos, Mann Gábor rendes és Kovács Samu póttagul választattak.

E választmány minden hó 8-án a délutáni órákban fogja rendes üléseit tartani, előadója pedig állandóan a megye főjegyzője leend. Közmunkaügyi biztosul egyhangulag Krémer Sámuel küldetett ki. Ezen biztos teendői: hogy minden vállalat árlejtésénél a törvényhatóságot képviseli a kavicsalmok és műtárgyak számbavételénél interveniál. Ilyeténformán a közigazgatási bizottság megalakulva lévén és kebelében valamennyi kiküldöttséget összeállítván, főispán ur tett jelentést azon ügyekről, a melyek a mult gyűlés óta sürgős voltuknál fogva ülésen kívül az egyes szakelőadók javaslatára elintéztettek.

A főjegyző referált aztán elsőbbsen, olvasta a közmunka- és közlekedési minster értesítését, melyszerint Várjon Lajos királyi mérnök I. osztályu mérnökké léptetettvén elő, egyuttal továbbra is az ezen megye területére rendszeresített kir. államépítészeti hivatal főnökekép annak vezetésével bizatott meg: öröndetes tudásul vétetett. Az egyes szakelőadók jelentései folytán a közigazgatási bizottság fél éves jelentése állittatott egybe és belügyi m. kir. minster ur elé juttatandónak határozatott.

A királyi adófelügyelő 162 adóhátralékos ellen kérte ingatlanok elárvereztetése által a törvény szigorú alkalmazását.

A kir. mérnök javaslata folytán a Soósmezőtől Oroszmező felé vezető útvonalnál építkezésnek egész nyáron történt felügyeletéért az illető felfogadott útmesternek 100 frnyi jutalom utalványoztatott. Felemlitendőnek tartjuk még továbbá azon öröndetes körülményt, hogy Simon Ödön körjegyző és Krausz Sándor szolgabírói irnok, az ellenök folyamatba helyezett bünvádi keresetben ártatlanoknak nyilvánittatván, állomásaitkat visszanyerték.

pes nevetési vágyát fékezni, de azt is érteni fogjuk, hogy az által a fiatal poeta mélyen sértve érezte magát, haragosan kikapta a verset Kömendy kezéből, és azt darabokra tépve azt mondotta indulatosan: — Nem tudom ki irta ezen badarságot és nagyon helytelennek tartom, hogy az embernek zsebeit kikutatják, — és csipösen hozzátevé: de miután Irma bárónő jó kedvét anyyira nevelte, csak örülök, hogy én szolgáltatók okot rá.

Heléne grófnő, félve, hogy ezen kis furesa jelenetnek, kellemetlen következése lehetne, szokott tapintatos modorával közbevetette magát, magyarázta, hogy Sylvester estéjén nem szabad rossz néven venni semmit, főként nem ily ártatlan tréfákat. Csakhamar el is volt felejtve legalább látszólag az egész dolog és vigan folytatták a tréfákat.

Mialatt a fiatalság így mulatott, az alatt a mellékeremben egy négy személyből álló kis társaság egy kártya-asztal körül ült, az asztalon kártyák heverték, de e perczen a négy személy figyelmét a kártya nem foglalta el, kényelmesen hátradölvé karszékökbe, beszélgettek.

— Hallod e lármát? milyen boldog a fiatalság, hogy tud nevetni minden semmiségen, — szolt K. Alajos, a házi ur, nejehez fordulva.

— És mi tán nem voltunk épen ilyenek? — kérdé nevetve a grófné — emlékszel még azon Sylvester estére, mikor . . .

— Mikor beléd szerettem, hogy ne emlékezném, édes Marie, ezelőtt —

Vége több kihágásos, katonaságtól elbocsátási, kivételes nősülési és közmunka-ügyek illetékes fokokban elintézése után az ülés veget ért. —1.—s.—ö.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Deés, január 10.

Egy meghalt, már-már elfeledett egylet érdekében keresem fel a t. szerkesztő urat soraimmal. Tudom, hogy a t. szerkesztő ur érdekelt fél, de magam is az vagyok, és ez okból kijelentem, hogy szavaimban hízélgést, önvádat senki se kereszen.

Meghalt polgári társas körünk ujjászületését is megértük. Körünk, hová szellemi felüdülést keresni jöttünk, egy év óta uratlan volt; ez egy évi gazdátlanság nagy veszteséget eredményezett. Ma a „polgár” is (az „ur” is) csak úgy állhat meg, csak úgy lehet a társadalom hasznos tagja, ha „művelt,” „olvasott”; nem azért, hogy az — ugynevezett — művelt osztálylyal ellenségeskedjék; sőt ellenkezőleg, azzal kezét fogva, egyesült erővel és akarattal igyekezzenek a közjó előmozdítására. Ön, t. szerkesztő ur, midőn a „polgári társaság” célját körvonalozta, mulasztásainkra is figyelmeztetett. Midőn Ön „polgári körünk” elnökségét elfogadni, és minket teendőink iránt tájékoztatni sziveskedett, kezünkbe adta az eszközt az önművelésre, az emelkedésre és ezért köszönettel, elismeréssel tartozunk.

Forró ohajtásom, miszerint erőt, kitartást adjon Istenünk e nagy munkára, hogy ezáltal érdemessé tegyük magunkat azon állás elfoglalására, melyet a társadalom tőlünk követel.

Mikor az ur Izrael népét a pusztán átvezette, egy tűzoszlop haladt a nép előtt; ez a leg szebb képe az emberi nem haladásának. S ha — mint nagy szellemű Eötvösünk mondja — mindenki azon célt, melyet maga előtt lát, az eszmét, mely menyeyi lángként előttünk jár, tehetsége szerint követi; így haladunk legbiztosabban.

Azon nemes hév, mely tetre hívta fel polgárságunkat: legyen maradandó, a kitűzött cél pedig a vezéreszillag.

Egy polgár.

Levelezés.

A „szamosujvári tűzoltó-egylet” tisztujtása.

Ma január 6-án délután tartotta meg a „szamosujvári tűzoltó-egylet” tisztujtó közgyűlést, s miután ez, a mai korszellem igényének megfelelő intézmény, haladásának avagy pangásának figyelmes szemlélete, annak fejlődésére elkerülhetetlenül szükséges.

— Az esztendő számát nem kérdezte senki, már sokszor mondtam, hogy ez rossz szokás.

—a.

(Folytatása következik.)

Gondolatok.

Az öregségnek egyedüli becse a jószág. Mily szomorú látvány az oly öreg, ki vagy rideg, vagy önző? —a. Voltaire.

A csapás mindig elég korán jön, míg a viaszgasztalás mindig késik. —a. Voltaire.

A nemes lelkek nehezen tudják megérteni a rosszat s a jogtalanságot; nagyon nyers, érzékeny lezskére van szükség, hogy meggyőződjenek az emberek romlottságáról. De mikor meggyőződtek: felemelkedik lelkek s elégtételt vesznek: a megvetést. —a. Balzac.

Méltatlan és nagy büntetés érezni azt, hogy azok, kiket önzetlenül szeretünk — félreismernek. —a. Dépret.

Mely apa merészelné gyöngédségét egy anya gyöngédségével párhuzamba tenni? —a. Legouve.

A ki az állatok iránt szívtelen, szívtelen az emberek iránt is. —a. Abbé Gregoire.

A keleti nyelvben az asszony egy beszélő virág. —a. Mme Swetchine.

Franeziából

—6—

Alig 14 hónapja áll fenn ez egyesület s a mint érdemes és fáradhatlan főparancsnoka Voith Miklós-nak évi jelentése által eddigi múltja előnkbe feltárul, szép eredményt mutat fel; mert abból kitűnik, hogy a városi képviselő testület pénzbeli segédkezése mellett, úgy a város egyes polgárainak pártfogása, mint a volt parancsnokságnak értelmes és szorgalmas munkássága, s végre minden egyes tűzoltó önfeláldozást tanúsító magaviselete egyesül.

A tisztújítás eredménye a parancsnokság megalakításánál szinte azonos a múltkorival, a mennyiben főparancsnokká: Voith Miklós, és a mászó oszt. parancsnokává: Vincze Miklós, ellenben szivattyús oszt. parancsnokká: Dr. Zachariás József választattak meg. — Segédtsztek: br. Pölnitz Albert mint jegyző; Verzár Moni és Marusán Gusztáv. Orvos: Kovrig Simon. Szakaszvezetők: Voith Lajos, Bodor Sándor, Turesa Lukács, Nagy György. Szertárnok: Toth Ferencz. Rendfentartói szakaszvezetők: Gajzágó Ferencz és Gopcsa Joáchim.

Ezen közgyűlés határozatai közül elvi szempontból figyelmet érdemel azon körülmény is, hogy oly egyének, a kik „már tagjai” az egyesületnek, „tiszteletbeli parancsnoksági tagokká” neveztettek, — mint p. o. tetteles m. oszt. parancsnok Vincze Miklós, tiszteletbeli főparancsnokká; Bányai Tivadar, tisz. oszt. parancsnokká és Osztián Kristóf t. segédtsztké; holott az alapszabály szavai actív tagoknak „tiszteletbeli tagokká” lehető megválasztásáról nem emlékezik, továbbá nem egyezik ez a „tiszteletbeli tagság” fogalmával sem; azt illetően meg, a ki különben is nem tag; végre annyival kevésbé van helye, mivel működő tag szerzett érdemeinek elismerésül más módot (t. i. pénzbeli jutalmazás, okirattani elismerés és érdemadományozás) nyújt az alapszabály.

Mindezekről eltekintve, ha szokássá válik az ily értelemben tiszteletbeli parancsnokok választása, akkor az egyesületnek 10 évi fennállása után nem lesz a ki tüzet oltson! **Nemo.**

Tisztelt Szerkesztő ur!

Sokkal több elfoglaltatásom van, mintsem időm lenne hirlapi levelezésekre azonban nem tehetem, hogy a „Szolnok-Doboka” heti közlöny múlt évi 52. számában „ő” által közreadott cikkre ne válaszoljak.

Czikkiró azt írja cikkének egyik passusában: „azonban méltóságos Földvári József és ügyvéd tekintetes Voith Miklós urak a magyar-láposi járásban kijelölt Gyárfás Ferencz elejtése vagy miként magokat kifejezték, megveretése tekintetéből” stb. Kinyilatkoztatom, hogy én senkinek, annál kevésbé nyilatkoztam „ő”-nek, hogy én Gyárfás Ferencz kijelöltet a múltos főispán ur által ezen állomásra szintén kijelölt Buzura János által megveretni akarom, tehát ferde a cikkíró urnak reám vonatkozó észrevétele.*)

Azt is tagadom, hogy én, vagy a szamosújvári választók a román választók élére állva, jelentünk volna meg a választói urnánál; mert mi sz.-ujvári bizottsági tagok bizonyos állomásoknál bizonyos meghatározott személyekhez kötöttük magunkat, s ezen személyekre függetlenül szavaztunk is, de a legtöbb állomásnál azon értekezletre bíztuk a választandók kijelölését, melyet ugyancsak decz. 28-án a megyének nem Sz.-Ujvárt lakó bizottsági tagjai tartottak, s melyre mi is sz.-ujváriak egy néhányan megjelentünk. Ezen értekezleten hozott szóba a Buzurára leendő szavazás, s azt ezen értekezlet elfogadta, legalább megválasztása ellen senki fel nem szólalt, s így történt, hogy az ezen értekezleten jelen volt, ha nem is minden egyén, de egy része — mint czikkiró is írja, — Buzurára szavazott.**)

*) Nem vitatjuk, vajon tudósítónknak van-e igaza vagy sem. Tény az, hogy a lapunkban közölt nyilatkozatot tudósítónk éppen az értekezlet „bűnbánó” tagjai által terjesztett nyilatkozatból vette. Különben is szavakkal álltunk, de tettekkel bizonyítottunk.

**) Tudunkkal már a szavazás előtt az értekezlet vezetői figyelmeztetve lettek, hogy eljárásuk a paktálást látszik igazolni. Tény azon nyilatkozatuk, hogy ők, a midőn B-re szavaznak, csak a többség akarát teljesítik, és hogy a következményekért készek a felelősséget elvállalni. Ugy látszik már most súlyosnak találják azt.

Az sem áll, mint czikkiró írja, mintha csak mi sz.-ujváriak szavaztunk volna Buzurára; mert ha a cikkében felhozott neveket elolvassuk, kiteszik, hogy nemcsak a sz.-ujváriak, s nemcsak a románok, hanem igen sok magyar is szavazott Buzurára, mert ha igaz a közölt névsor, szavazott Buzurára 72, ezek közül van sz.-ujvári 30, köztük magyar is, a többi 42 a megyének más helységeiből való, még pedig közülök 18 magyar.*)

E szerint a 72. szavazó közül 30-nak, tehát a kisebbségnek miért kell viselni, a csak a sorok közt ezen kitételeből „par excellence jó hazafiakkal” észlelhető hazafiatlanság epithetonját?! Ha a Buzurára történt szavazás hazafiatlanság, miért jelölte ki a méltóságos főispán ur? hiszen ez által nyílt meg a tér arra, hogy ha az csak ugyan hazafiatlanság, ezt mi 72-en elkövessük! Hát a hazafiság ugyanazonos a láposi járás szolgabíróásával, vagy csak az a hazafi, a ki Gyárfásra szavaz!***)

Azt hiszem, ha akár én, akár Földvári József ur hazafiatlanok lettünk volna, vagy a megyének nem lett volna jellemünkhöz bizalma, nagy többséggel minket, gr. Wass Ádám szintén elismert jó hazafival együtt nem választott volna meg kijelölő bizottsági tagoknak.

Van még egy megjegyzésem azon, a szerkesztői mondandók közt felhozott, gyanúsításra, mintha mi sz.-ujváriak értekezleteket tartottunk volna, s midőn ezeken a románokkal paktálást találtuk volna célravezetőnek s számszéki elnök Gajzágó Salamon urat megkértük követendő eljárásaiknál tanácsadásra, ez utóbbi — kinek tanácsát elismert jó hazafiságánál fogva csak tisztelni tudók — azt mondta volna: „üssétek, verjétek a főispánt, de jó hazafiak lenni meg ne szünjétek.” Erre csak azt nyilváníthatom, hogy erről köztünk szó sem volt soha, s azt hiszem, ha valami paktálásról lett volna szó értekezleteinken, azt nekem kellene első sorban legjobban tudni, miután a sz.-ujvári bizottsági tagokból alakult értekezletnek én vagyok az elnöke. De arról sincs tudomásom, hogy Gajzágó Salamon ur a cikkben a szerkesztői megjegyzésekben felhozott szavakat mondta volna. — A szerkesztő ur is kétkedik ugyan benne, mert azt mondja, „miként a hír mondja”, de annál rosszabb egy elismert jó hazafinak a szájába urát nem adható hírre ilyen szavakat adni!***)

Kérem szerkesztő urat fe néhány soraimat lapjába felvenni s én kinyilatkoztatom, hogy borkos teendőim miatt e tárgyat befejezettnek nyilvánítom.

Szamosújvárt, január 7. 1878.

Voith Miklós.

VEGYESEK.

— Felkérjük lapunk t. olvasóit, a kik előfizetési pénzekkel hátralékban vannak, hogy tartozásukat befizetni ne késsenek. A volt buzai járás csaknem 30 községe hátralékos az egész évi (6 frt) előfizetési pénzzel, ohajtanánk egy kis felvilágosítást, mi lehet oka e megmagyarázhatlan késedelemnek? Neheztelésünk egyenesen a körjegyző urakra irányul, tőlük várunk tehát igazolást.

— Lapunk előfizetési ára a régi (egész évre 6 frt, félévre 3 frt, évnegyedre 1 frt 50 kr) egyedül a községek részesülnek azon kedvezményben, hogy azt egész évre 5 frtért kapják meg, de ezen összeg január havában előre és egyszerre befizetendő.

— Szolnok-Dobokamegye népnévelési bizottságát a megye közigazgatási bizottsága az 1877-ik évben decz. 8-án tartott ülésében 1791. sz. a. rendelete által felszólította, hogy a megyei gazdasági egylettel kölcsö-

*) Épen ez utóbbiak terjeszték a hirt, hogy ők a vezetőik által tévútra vezettettek.

**) Miért?! Hát a választási szabadság elvének megóvásáért! s azért, mert föltételeztetett, hogy az együvé tartozók tetteiben élénk nyilvánulást fog találni azon magosabb erkölcsi törvény, mely a magán érdekeket a haza és nemzet közérdekének még akkor is alárendelni parancsolja, ha az írott törvények által nem védetik.

***) G. S. ur hazafiságát mi nem bírálgattuk. Azt is elhiszük, hogy az idézett nyilatkozatról V. M. urnak nem volt tudomása s azt nem is hiszi. De akkor miért védi? vagy mit is mond Talleirand a gondolat és szó közötti összefüggésről?! Különben is mi illetékes helyről vártunk nyilatkozatot s azt várjuk ma is. Ismételve kérjük, sziveskedjék máskor hasonló esetekben irányadóul venni, hogy tetteink körlelhetlen logikával bírnak. Szerk.

nős megállapodás útján javaslatot készítsen, „hogy a községi már létező s ezután felállítandó falkolák mily irányban, mily alapelvek szerint s mily kezelési szabályok mellett volnának jövőben fölhasználandók. Ezen rendelet folytatn tisztelettel föl hívom a megye népnévelési bizottságának tagjait, sziveskedjenek a megnevezett ügyben értekezés végett f. é. január 17-ik napján d. e. 10 órára Deesen, a megye tanácskozási termében megjelenni. Dees, január 10-ikén 1878. Dr. Szász Sámuel, a megye népnévelési bizottságának elnöke.

— Az érdem elayeri jutalmát. Várjon Lajos, az itteni királyi államépítészeti hivatal főnöke a közelebbi újév alkalmával kedves meglepetésben részesült. Közmunka és közlekedési minster ur ő nagyméltósága I. osztályu mérnök-ké léptette elő s ezen minőségben továbbra is az itteni kir. államépítészeti hivatal főnökségével bízta meg. Kétszeresen gratulálunk, első sorban a megérdemelt előléptetésért a mérnöknek, másodsorban magunknak, hogy ez előléptetés által a valóban szakképzett, a mellett tevékeny hivatalnoktól megfosztva nem lettünk. Éljen sokáig.

— Körök. A deési állandó műkedvelő társulat, zene- és dalosztályai közreműködésével folyó 1878-ik évi február 20-án és annakutána minden szombaton (január 26., február 2. 9. 16. 23., márczius 2. 9. 16. 23. és 30-án) az „Angol” szaloda nagy termébeu dal-, zene-, szavalat és felolvasásokkal, mint nemkülönbén más érdekes műtatványokkal, tombola és tánczezal egybekötött „társas-körestélyeket” rendez, melyre a t. művelt közönséget tisztelettel meghívja: a rendező bizottság. Belépti jegyek személyenként egy körestélyre 30 krrel válthatók Léner János ur kereskedésében, a körestélyeken este pedig a pénztárnál. Karzati jegyek körestélyenként szintén 30 krért bocsáttatnak ki.

— A deési polgári bál visszavonhatlanul e hó 19-én, jövő szombaton tartatik meg. A meghívók immár szétküldettek. Bálanyául a minden szép és nemesért lelkesen fáradozó Roth Pálné ő nsga kéretett fel.

— Kaszinó-bál lesz febrnár 7-én, a nőegylet, mint halljuk, februárius végén vagy márczius első napjaiban szintén megtartja rendes tánczvigalmát.

— A műkedvelő-társulat hushagyókedden rendez jelmezes bált. Lesznek tehát mulatságok bővíben, csak piczulánk ne volna oly szűkiben.

Bel- és külföldi hírek.

Az országgyűlés e hó 10-en megkezdte rendes ülését. — Ismét egy esaló merült fel, ki Petőfi fiának vallja magát. A „P. N.”-hoz levelet intéz, melyben három gróft jelöl ki tanunak, kik előtt titkát felfedezni akarja. A levél sajtóságos aláírása: „Betőfi Cziráki Sándor.” — Miletics felségárulási pöre tárgyalását 10-én megkezdtek s hihetőleg több napot vesz igénybe, Az eredményt tudatni fogjuk. — Viktor Emánuel olasz király kevés napi betegség után meghalt.

Háboru. Szófia az újabban kelt táviratok szerint elesett. — Edhem pasa nagyvezér és a Mithad ellenes Mahmud Damad pasa beadták lemondásukat, a sultán nem fogadta el. — Anglia semmikép sem hagyja magát háttérbe szoríttatni az orosz törekvések által s kijelenté, hogy Törökország folytassa küzdelmeit, mert vagy tisztességes békét köt az orosz kormány, vagy Törökországot Angliával együtt kell legyőznie, hogy Konstantinápolyba bevonulhasson. — Berlinben elkerülhetlennek tartják az angol-muszka háborút. — Azon hír, hogy orosz parancsnokok utasítást nyertek volna a fegyverszüneti tárgyalásokra, alaptalan. Erre vonatkozólag igen jellemző Miklós nagyherczeg mondása: „Százados ellenségünkkel az elszámolás ideje elkövetkezett.” — Románia független királysággá kikiáltása folyó hó 13-án történik meg ünnepélyesen. — Londonból a „Magyar Hirlap”-nak január 7-ről távirják: Minden intézkedés megtörtént arra, hogy Anglia haladéktalanul akcióba léphessen. A fegyverfogható munkások tömegesen jelentkeznek a katonai parancsnokságoknál. 80.000 főnyi hadsereg várja az indulási parancsot, a többi tartományőrségnek marad. A 80.000 főnyi hadsereget még 140.000 főnyi új hadsereg fogja követni. Komoly célú, diplomáciai értekezést az angol kormány nem folytat többé a szentpétervári kormánylyal, célja pusztán időnyerés. Anglia fellépése már csak a törvényhozásra vár.

Hivatalos közlemények.

Bethleni járás szolgabírójától.

Sz. 59.—1878.

A bethleni járásbeli valamennyi körjegyző urnak. Szolnok-Dobokamegye főispánja báró Jur ő méltóságának s a tekintetes megyei bizottságnak egyetértő bizalmából a törvényesen megtartott közgyűlésen az ujonnan kikerekített bethleni járás szolgabírójává lettem megválasztva.

Midőn erről tekintetes körjegyző urat kellető köztudomásra való juttatás kérése mellett szerencsés lehetek értesíteni, nem tagadhatom

meg azon felelősség súlyát, melyet az alkotmányos kir. államhatalom, a törvényhatóság és a nagy közönséggel szemben tisztí állásom elfogadásával érezek.

Nem is merészkedtem volna tisztí állásom elfoglalására vállalkozni; hanem bírom vala a multból zálogát azon biztosítéknak, hogy oly férfiak, minő tekintetes körjegyző ur, kivel közelben szolgálva a közügyet, annyi meggyőző jelet adta ügybuzgalmának, hazafiságának, igazságkeretetének, jó akaratának, pontosságának — fogunk eme, higgadtságot, megfontolást igénylő terhes állásom hivatásában a megoldástilvet, odaadólág s bizalommal támogatni.

Ennek bátorságában foglalva el állásomat, támogatását kérve, nem mellőzhetem felhívni figyelmét a községi élet — mely az állami lét által célzott társadalmi rend és közjólét egyik nagyon fontos emeltyűje — fejlesztésére, azon községi életnek, melynek önkormányzati joga az 1871-ik évi XVIII. és 1876. évi V-ik törvény-cikkben letéve biztosítva van.

A községben a község jogköréhez tartozik a községi vagyonkezelés, igazgatás, közrend, béke személy- és vagyonbiztonság, közlekedés, árvák ügyei, gyermekek iskoláztatása, közérköles ápolása fenntartásának nagy fontosságu ügyei, teendői.

Hogy pedig a község, illetve annak előjárói eme nagy horderejű s a jólétet biztosító törvény tetteit megoldhassák, szeretet, türelem, szorgalom, munkapontosság szükséges, melyek megtermik gyümölesüket a bizalomban és tisztelben.

Jól tudom azt, hogy a körjegyző uraknak — kiknek a községi életben legterheesebb hivatásuk van — többnyire a műveltség legalsóbb fokán álló egyénekkal van dolguk, minduntalan ki vannak téve az emberi indulatok kibívásainak; de ha fölényüket önmegtagadás, indulatok fékezése, higgadtsággal érvényesítik és tényeiket a kereszténység nemes szelleme által engedik irányítani, a községi élet éltető lelkeivé válnak, s mindenkinek tiszteletét, becsülését, feltétlen bizalmát nyerendik meg s feladatukat megoldhatják.

En a magam részéről a jelzett irányban támogatására megkeresései eseteiben szerény tehetőségem és tapasztalataimmal készen állok.

És ha mindeneiket teljesíthetünk, mennyire fogok — fogunk — a sokszerű kívánalmaknak a kor és haladás követelményei szerint megfelelni tudni, azt megbírálai a jövőben mások feladata leendő. Engem kecségtét a remény, hogy ténykedéseimben, — ténykedéseinkben — kölcsönös egyetértés mellett az öntudat kendőzetlenségével fogunk állhatni azok eleibe, kik hivatva lesznek működésünk felett annak idejében bírálatot mondani.

Adja az ég ura, hogy mindenki lelke legnemesebb sugalma szerint kész és képes legyen kifogástalanul megfelelni hivatalának.

Előre, fogjunk a munkához!

Bethlen, 1878. január hó 1-én.

Flóth F. Adolf,

bethleni járási szolgabíró.

Közgazdaság.

Keleti marhavész.

(Pestis bovina orientalis.)

Folytatás.

Brandt tanár szerint a marhavész lényege a nyákhártya rendszer felhámjának lehámlása, a táp-nyákmirigyek, valamint a tüszők és a nyákhártya szövetének, „sejttultengése” és ugyan e sejteknek gyorsan beálló szervi felbomlásában áll, mely felbomlott vagy bomlásban létező és szétmálló sejtek eddigelé kiizzadmányoknak tekintettek, de melyek a betegségnél egyáltalában hiányoznak.

Azon körülmény, hogy e betegségben szenvedő állatok külbőren sok esetben bőrkütegek megjelenése észleltetik, azon feltevésre is jogosít bennünket, hogy ezen kor eredeti alakjában nem egyéb, mint bőrküteg, mely ha a test külfelületén bármí oknál fogva nem üthet ki; a nyákhártyákat s egyéb belszerveket támadja meg.

Az 1870. évben Soroksáron és Czinkotán

(Pestmegye) uralgó marhavész alkalmával áldott emlékü tanárom dr. Galambossal sok — e vészt illető — észleletet tettünk, melyek között azon meglepő tapasztalásra jutottunk, hogy azon betegek között, melyeknél a kór folyama alatt a testen nagy számu küteg fejlődött ki, sok felgyógyulási eset is fordult elő, mire nézve a lanya meleg időjárás tekintélyes befolyással volt.

A marha vész keletkező okait eredeti hazájában, meglehetősen homály fedi.

A betegség — lefolyá-án — közönségesen három részre osztható, ugymint a) lobos; b) kóstermés és c) fekélyesedési időszakra.

a) A kor kitörése a befertőzés után a 3, 7. 8-ik napra esik, s mint a legtöbb lázas betegségénél, ugy itt is különböző alakban nyilvánul, s rendszeren nagy láz, vagy kevésbbé észlelhető borszongással lépik föl. Néha nyugtalanság, dühösség lépnek előtérbe, míg máskor az ilyen beteg szomoruan, bádgyadtan áll. A test hőmérséke nagy emelkedéseket s közben alábbhagyásokat mutat; érverés 70—80—100, vékony-kemény lüktetéssel, az ön-tükör száraz, a szőr fénytelen, borsas, kivált a gerinez-oszlop hosszában; az ön- és szájj nyákhártyái a rendesnél melegebbek s feltűnő vörösséget küelnek. A szomj fokozódott, az étvágy esökken, kérődzés felhagyó; később a két utóbbi működés egészen megszűnik. Légzés siető, rövid, száraz és csengő köhögés áll be, az állat hasa felé hátra tekint, s ha lefekszik, fejét hasára hajtja és nyög. Teheneknél a tej nagy mértékben apad. A bélkiürítések eleinte sötét színűek s gyérebbe tétetnek le; míg később hártvas-sűrű nyálkával borítottak.

A kór ezen időszaka 3—4 napra terjedhet.

Ezen időszakban megölt állat hullájának boncolásánál a szervezet összes nyákhártyáinak kisebb-nagyobb mértékbeni lobos állapotát találjuk, mely legnagyobb foku kifejlődését az oltó gyomor és nyombélben éri el.

b) Az összes nyákhártya rendszernek ezen előrement, együttes lobos állapota átmegy a második, illetőleg kóstermés időszakba.

(Vége következik.)

Szerkesztő postája.

Z. S. és Sch. A. uraknak Nagy-Bondán. A „Magyar Hírlap” naptárát akkor mindjárt megrendeltük, nem tudjuk okát a késedelemnek. Végire járunk azonnal, érdekünkben áll, hisz szerkesztőségünk részére is reudeltünk egy példányt, s azt sem kaptuk még kézhez. — Ifj. B. L. urnak. Sz. U. V. M. ur cikkének közlése által eléget tett lapunk a nyilvánosság iránti kötelességének, eltekintve attól, hogy a meddő és pusztá polemianak nem vagyunk barátjai.

Felelős szerkesztő-kiadó PÁNCZÉL JÁNOS.

Nyilttér.*)

Nyilatkozat.

Deési kir. törvényszéki bíró, dr. Papp László nyilt levélben védekezvén, bizonyos állítólag általam terjesztett, ötet kisebbitő rágalmasági ügyben azzal fenyegetődzött, hogy kötelességének ösmerendi ellenem — mint közvetlen rágalmaszója ellen — nem különben ezen rágalmak továbbterjesztői ellen a maga útján elégtételt követelni.

Vártam, hogy ezen, még mult év deczemb. 1-én kelt — fenyegetődzés foganasítását is nyer s módomb leendő a törvény előtt — mert más megtorlási módon igazolást keresni dr. Papp Lászlót minősítettnek nem tartom — bizonyítani azt, mit eddig rólla állítottam, s mit vele szemben továbbra is fenntartok. — Általa semmi lépés nem tétetvén azon idő óta, szolgáljanak e sorok tájékozással a közönségnek dr. Papp László nyilt levelére, kivel szemben sem magán, sem hírlapi téren érintkezni — annál kevésbbé vitatkozni — már csak azért se akarok, mivel ezen kérdés a nyilt levélben foglalt beismerés szerint tekintélyes férfiak által sopálva van.

Deés, 1878. január 8-án.

Dr. Gajzágó László,

Szolnok-Dobokamégye főorvosa.

*) Az e rovat alatt megjelenő cikkekért semminemű felelősséget sem vállal a Szerk.

Hirdetések.

Sz. 3532.—1877. (4—6)

Hirdetmény.

Melynélfogva közhírré tétetik, hogy Szolnok-Dobokamegyébe keblezett Kocs, Magosmart, Virágos-Berek és Besztercze-Naszód megyébe keblezett Magyar-Nemegye, Oláh-Nemegye, Lvska, Prizlop, Oláh-Némethi és Tóhát községekben a birtoklás viszonyaiából kifolyó közös érdeknél fogva a birtokosságot illető egész évi s a községet illető öszi három havi keresmajogjövő 1878-ik évi januárius 21-én délelőtt 10 órakor a birtokosság és községek megbízása folytán 1878. márczius 15-től kezdődőleg az eddigi gyakorlatok és módozatok szerint három egymásután következő évre Bethlenben a járási szolgabírói irodán nyilvános árverezés útján haszonbérbe fogadtatni, hol egyszerűsmind az árverezési feltételek rendes időben megtekinthetők.

Bethlen, 1877. deczember 8-án.

Flóth Adolf,

jszbió a birtokosság és községek megbízottja.

Sz. 226.—1878. (1—2)

Árlejtési hirdetmény.

Alólt szolgabírói hivatal részéről közhírré tétetik, miszerint Szelecske község határában levő közös erdőbeni vadászati jog folyó hó 21-én d. e. 9 órakor az 1872. évi VI. t. cz. szem előtt tartása mellett folyó évi deczember 31-ig terjedő időtartamra — Kaczkón a körjegyzői irodán tartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek bérbe fogadtatni; az árverésnek 10 óráig tartania kell.

Deési járás szolgabírójától.

Deés, 1878. január 10-én.

Hatfaludy József,

szolgabíró.

115. sz. (1—3)

1878-

Árverezési hirdetmény.

A Kliczi tömegesített italmérsi jog folyó évi február 1-én kezdődő s 1879. évi deczember 31-ig terjedő időre folyó januárius hó 30-án d. e. 10 órakor Csáki-Gorbón a szolgabírói irodában nyilvános árverés útján haszonbérbe adatik.

A kikiáltási ár egy évre 150 frt, melynek 10%-a előre leteendő bánatpénztül.

A részletesebb árverési feltételek alólt irt hivatalnál megtekinthetők.

Csáki-gorbói járási szolgabíróság.

Csáki-Gorbó 1878. január 4.

Váallya Ferencz, s. k.

szolgabíró.

Dr. Bikafalvi Máthé Dénezs

Mentha-fogpora

Czetz Márton Kereskedésében

Deesen kapható.

Országos vásárok megyénkben:

Január 22-től 28-ig.

21. és 22. Sajó-Udvarhnyen.

22. és 23. Kendi-Lónán.